

V.A.D. s novou tváří. Slovy Kazimíra Lupince.

Všichni se těšili, že V.A.D. udělá zase nějakou prču, při které nám budou jako obvykle tryskat přinejmenším veletoky slz z očí. Ale ono ne. Humoru bylo v představení sice dost, ale téma nám poněkud zvažnělo. Po představení jsme mohli slyšet nahlas volajícího mládence: „Jak se s tím máme vyrovnat?“ Je pravda, že představení v divácích vyvolalo spoustu pocitů. Ať v dobrém, či ve zlém. Každý o tom může vést debaty, jak dlouho chce. Ale jediný, kdo k tomu může říct opravdu to své, je člen V.A.D. A proto jsem se zeptal přímo známého umělce Kazimíra Lupince.

Lehká otázka na začátek. Do

Rakovníka už jezdíte opravdu dlouho co Vás sem pořád táhne?

Vždycky, když máme něco nového a jsme s tím relativně spokojeni (zdůrazňuji relativně) se vydáme do Rakovníka. Je to přece jenom ta postupová přehlídka. Ale nejen kvůli tomu. Je to tady vždycky příjemný, ať už kvůli divadlu nebo při zábavě.

Nikdo si nemohl nevšimnout, že jste poněkud zvažněli. Jak se to stalo?

Jednak nás to téma táhlo. A druhak ty komedie, které jsme hráli, se po čase začnou tak trochu vyčerpávat. Takže jsme k tomu přistoupili i přesto, že to některého diváka zklame.

Humor v této hře však existuje. Pro

nás tam je. Protože hlavní téma, podle Klímy, je ta skutečnost, že hrůza a směšnost jsou sestry.

O čem to představení vlastně je?

Hodně zjednodušeně: Klímu velmi inspiroval Nietzsche. A touto filozofií je celá hra propletená. Jde především o jeho koncept subjektivního idealismu. Je to o tom, že svět jako takový neexistuje a všechno se odehrává nám v hlavě. O tom to je! A divák musí sám rozlišit, jestli tam duch Helgy jenom poletoval a nebo opravdu byl. Akorát tedy nevím, jestli to z představení leze.

Co byste vyřídili porotě teď, ještě před rozborovým seminářem?

No, že je pozdravujeme.

—off—

Ch. Dubovskí: „Dnes k ránu“

Čtu: příčinná situace. Je to o tom. Vjem celistvosti je určující. Dilema. Vztah. Není pochyb.

Obrazně, v rozumové rovině.

Komplexnost navěšuji na příběh.

Emotivní, kauzální. Mám problém.

Víte, co?

Teze.

V podstatě absurdní vyvrcholení věci.

Banalita.

Jdu si k tomu celkovým vztahem.

Vidím a cítím motivace.

Zůstává ve vzduchu percepční rovina kótu vašeho smyslu inscenace.

Co mě nezajímá,

tematizuje mozaikovitě úhly pohledu.

A teď bych si dal pivo.

Chlazený.

A hodně.

Utrpení knížete Sternenhocha

Povrchnímu pozorovateli se může snadno zdát, že dramatizace věhlasné, letos přesně osmdesát let staré novely Ladislava Klímy, se vymyká ze směřování kladenského V.A.D., doposud se pohybujícího spíše v polohách zábavného divadla. Ale na druhou stranu – záliba v bizarnosti, grotesce a paradoxu číselá snad ze všech produkcí tohoto ansámblu, a toto vše jsou momenty, které Klíma nabízí v míře vrchovaté.

Kupodivu však kladenští v podstatě pominuli autorovo pohrávání si s konvencemi pokleslých žánrů, jeho záměrně přestylizovaný jazyk, jeho zálibu v otevřeném zobrazování věcí nelibých a nepěkných. Vedle autorova stylu však neakcentovali ani story samotnou – i když v inscenaci jsou zmíněny snad všechny uzlové momenty příběhu, je příčinná vazba mezi nimi často uvolněná až nulová. Není například jevištně zdůvodněno, proč se Sternenhoch zamiluje do Helgy – a není vlastně ani zřejmé, že se do ní vůbec zamiluje. Zcela chybí motivace jeho sňatku s ošklivou ženou v touze odlišit se od okolí a provokovat ho něčím abnormálním. Dokonce to vypadá, že v onom balábile bizarních figurek, které nám VAD předkládá, je Sternenhoch v podstatě postavou nejnórmálnější.

Kladenští se totiž zřejmě nechali inspirovat spíše filozofickou rovinnou románem a Klímovým egodeismem (snahou po zbožštění sebe samého, po „učinění se“ Bohem). Na jevišti nám

tak víceméně ilustrují tezi o myšlence, která je mocnější než konkrétní člověk. Jsou to Myšlenky, které na počátku „navezou“ Sternenhocha do vztahu s Helgou, Helga přicházející jako mrt-

vá, jako „čirý duch“ je mnohem silnější než Sternenhoch sám a teprve jeho zešílení (scénograficky celou dobu ilustrované „odpadáváním“ závitů ze Sternenhochova mozku, který tvoří hlavní výtvarnou dominantu scény) a odpou-

tání od reality jej konečně osvobodí a učiní jej silným.

Jedná se bohužel o tezi, která není jevištně příliš vzrušivá, je podávána divákům v dosti monotónním tempu, jen občas ozvláštěna jednotlivými zdařilými groteskními nápady (císařovo autíčko aj.). O tezi, která navíc ke své realizaci vlastně (řeceno v nadsázce) Klímu nepotřebuje, od níž některé peripetie příběhu jen odvádí pozornost (de facto celý vztah císař – Sternenhoch), aby se pak znovu ukázalo, že tento příběh k ničemu jinému než k této tezi nesměřuje.

Předvedli nám tedy kladenští z Klímy jen sled hlavních dějových motivů, za pomoci groteskních znaků a metaforických náznaků dosti stroze demonstrovaných či pouze konstatovaných. Pominuli přitom jak košatost Klímovy zápletky, tak osobitost jeho stylu. Bohužel nám místo nich dokázali nabídnout jen dosti schematické poselství.

Jan Šotkovský

ANKETA

Ahoj, tak tu máme zase další Wintrovky. A přesto, že je to neuvěřitelné, tento rakovnický svátek divadla je letos už po 32. A to už je velmi úctyhodný věk. Už je tradicí, že každý rok se v kukátku objevují různé ankety. Nebojte, ani letos vás o vaše vlastní postřehy nikdo neobere. Každý rok potkáváme na chodbách divadla spoustu známých tváří. Některé vidíme třeba jen podruhé a některé potkáváme už několik let za sebou. Mají nemalý podíl na tom, že se tu máme opravdu dobře. A co pro ně Wintrův Rakovník vlastně znamená?

Šatnářka Markéta Šiková

Wintrovky jsou kus Rakovníka. Patří k sobě. Já jsem divadlo také hrála, takže je to pro mě opravdový kus života.

Pořadatel Miroslav Mates

Já už na Wintrovky chodím, ještě s Honzou Pémem, přes dvacet let. A jinak si to ani nedokážu představit. Občas máme starostí až nad hlavu, ale to nevadí, to k tomu patří. Divadlo mám velmi rád. Vždyť už taky hraju loutkárnou padesát pět let.

Organizátorka Hana Pilíková

Já mám divadlo moc ráda, takže pro mě je to taková živá voda. Ráda se na divadlo dívám a teď, když už jsem tady nějaký ten roček, spoustu souboru znám a těším se na ně. A na ty, co neznám se těším taky, protože se člověk vždycky koukne na něco nového a rád se něco dozví.

Provozní baru Lidmila Strejcová

Otázka mě tak zaskočila, že jsem si vylila kávu. Na zem, na ruku, všude. Takže to jsou pro mě i ty Wintrovky. Ta vylitá káva a to zaskočení. Spousta známých a taky někdy hezký divadlo. I když to občas nestihnáme. Taky spousta prázdných bas od piva. Prázdných lahví od alkoholu. A spousta krabic od džusíků.

Hlavní pořadající festivalu Alena Mutinská

Práci. Ale příjemnou. Dělam to ráda... Taky se moc těším na ty lidi, co se tady objeví. Vždycky mi to udělá velikou radost.

Šinu si to takhle včera okolo poledne Husím pláckem a koho nevidím. Nedaleko Mariánského sloupu se prochází část souboru z Mladé Boleslavi. Ve středu okolo poledne!!! Stejně jako vlaštovky oznamují blížící se teplé počasí, Divadýlko na dlani oznamuje začátek Wintrova Rakovníka. Když jsem si tuto ohromující skutečnost uvědomil, rozhodl jsem se, že se musím Petra Matouška, jednoho z režisérů souboru, zeptat, zda se nepřehlédli v kalendáři.

Letos jste dorazili na přehlídku jako první mimorakovnickí účastníci. Proč jste vlastně přibyli do Rakovníka již ve středu dopoledne?

Protože jsme se těšili. Celou naši účast v Rakovníku jsme pojali jako výlet. Tedy lépe řečeno, část z nás. Čtyři jsme přijeli do Rakovníka už asi v půl dvanácté. Ubytovali jsme se, pro-

namočení ještě v jiné společnosti, která se jmenuje Sláva předkům. Na Loučeňi děláme oživlé prohlídky. Všichni se v současné době vrhli na „living history“ a všichni dělají středověk. Bylo nám líto, že nikdo nedělá devatenácté století a nám se v něm docela líbí. Myslíme si, že je to hodně divadelní počin. Řada souborů „living history“ dělá jen věšá-

Popisek: Vloni s ruskou tematikou, letos na francouzskou notu. Divadýlko na dlani, Mladá Boleslav.

šli jsme si Rakovník, byli jsme na obědě v Divadelní restauraci, prostě jsme si to užívali. Teď teprve budou dorážet ostatní. Před chvílí dorazili dva, kteří byli zvědaví na představení V.A.D. a zítra podle pracovních povinností přijedou ostatní. Jako poslední přijede skupinka těch, kteří jsou v práci nestradatelní. Ti přijedou skutečně jen na otočku.

V pátek odpoledne hrajete představení a pak, jak jsem se doslechl, zase musíte odjet. Proč nevydržíte, až do konce přehlídky?

Ještě tu budeme večer. Přespíme až do soboty a ráno okolo deváté musíme mazat domů, protože hrajeme něco úplně jiného. Není to úplně věc Divadýlka na dlani. Někteří z nás jsou

ky na kostýmy. Nám to bylo docela líto. Věříme, že i zmíněná oživlá historie si zaslouží trochu toho divadelničení.

Neznamená to doufám konec Divadýlka na dlani v takové podobě, v jaké jej známe?

Rozhodně ne. Jde o činnost, která existuje souběžně. Navíc se obě naše činnosti vzájemně podporují. Lidé, kteří v Divadýlku hrají, vytvářejí páteř Slávy předkům.

Co chystáte nového?

Říkáme si jestli pít a nebo nepít. Víc bych raději neprozrazoval. Jsme inspirováni jednou hrou a trošku si s ní hrajeme. Jmenuje se to Pít či nepít. Něco to evokuje a má to velké divadelní souvislosti bez ambicí (smích).

DOSLOV(A)

A UŽ JSME V TOM AŽ PO KRK!

Když se nebudete zlobit, ještě nějakou dobu nechám čekat všechny ty, kteří se těší na špatné zprávy. Včera jsem slíbil, že určitě budou, ale neřekl jsem kdy. Je jasné, že jsme v tom až po krk, ale začátek Wintrovek nedopadl vůbec špatně, takže nevím proč se zmiňovat o něčem negativním.

I když, mohl bych třeba napsat, že jsme už od pondělí sháněli nafukovací kladivo. Ale koho vlastně zajímá, že V.A.D. přišel protržením o jediné nafukovací kladivo na Zeměkouli a přilehlých galaxiích. Koho zajímá, že žádný z našich známých zmíněnou hračku doma nemá. Dokonce i majitel elektroobchodu Miloň Cír známý svými excesy s velkými plastovými doplňky zcela zklamal. Koho by to zajímalo, když V.A.D. nakonec přijel s nafukovací basebalovou pálkou, což byla veskrze dobrá zpráva.

Takže jsme zahájili Wintrovky hororem. „Tý jo, tohle byli VAĐÁCI?“, hučelo po představení předsálím tam a zpět. Knížecí utrpení nacpalo některé diváky do křesel a někteří ztěžka dýchali. Mě dostala na kolena Daemona Helga, která před představením sotva pletla nohama, u topení na jevišti si srážela čtyřčítku a zimnici – průvodní to jevy anginy – a nakonec hrála jako z partesu. Magie jeviště opět zafungovala. Jo – děti Helgy a císaře Wilhelma hlídá dědeček.

Také jsem zaznamenal celkem dobrý vtíp: Dva transformers se vypořádají po flámu z baru a jeden druhému říká – nesložíme se na taxík? Povídal ho v baru Citrón mladší a ti, kteří byli dětmi v éře transformujících se hraček se zasmáli. Smál jsem se i já, protože jsem nedávno viděl film, kde se podobné potvory měnili v auta a zpět.

Protože dneska přijela porota, přijel i náš oblíbený recenzent Šotek. Bohužel bylo nějak málo času a tak

jsme nestihli prohodit ani slovo. Předpokládám, že píše recenzi ve stejnou dobu jako já tento sloupek a uvažuji o tom, jestli nechce kafe. Nechce! Byl jsem se ho zeptat a říkal, že nemá chuť. Navíc byl zpružený z toho, že mu to nejde. Tak snad příště.

Dneska také přijela spousta významných hostů. Mezi nimi si na nás udělal čas například Martin Písařík a sympaticky to rozjel ve slivovici. Bohužel zítra ráno vypadne a uvidíme ho zase až na Popelce. Tedy, pokud si nezapneme televizi. A to my zase jo :o))) Zatím končím a fakt moc bych chtěl, aby zítra nenasněžilo. Jednak musím ráno do práce a pak bych už sakra chtěl, aby bylo jaro. Když už jsem si ho vymyslel v úvodníku do brožury...

–jaš–

PROGRAM:

Čtvrtek 20. března 2008

14.00 – 14.50 hodin, jeviště

Slawomir Mrožek

NA ŠÍRÉM MOŘI

Tři trosečníci, širé moře a žádné jídlo.

Ateliér herectví Praha

14.50 – 15.50 Porada poroty

16.00 – 17.00 Rozborový seminář

19.30 – 20.30 hodin

Frederico García Lorca

KRVAVÁ SVATBA

Lyrické drama lidských vášní. V den sňatku opouští nevěsta ženicha a následuje muže, kterého miluje, bez ohledu na neúprosný zákon morálky a cti.

Komorní studio ÁČKO Benešov

21.45 – 22.00 Porada poroty

22.00 – 23.00 Rozborový seminář

VTIP NA DNEŠEK

Potká král Oidipus krále Sisyfa a zdraví se:

„Hi, Rollingstone!“

„Hi, Motherfucker!“

Čtyřčítka, zimnice a bolest v krku. Laura Lupincová se připravuje na představení.